

JUNTEM-NOS

Suplement informatiu del nou Espai Comú a Benimaclet

Octubre 2021 - 5.000 exemplars

CARLES UBEEFE
/ @carles_ubeeffe

EL NAIXEMENT D'UN 'ESPAI COMÚ' A LA CIUTAT DE VALÈNCIA

El mes d'abril, des de La Repartidora, llibreria de pensament crític del barri de Benimaclet, es va anunciar la creació d'un espai comú a la ciutat. Un nou punt de convergència per a la transformació social, inaugurat el 15 d'octubre

Sara Romero → @La_Directa

Inauguració de l'Espai Comú, el 15 d'octubre de 2021 / LUCAS GUERRA →

Retrats: / LUCAS GUERRA / PAULA LORENZINO / JAUME FERRANDO ↘

Ampliar la llibreria La Repartidora per a poder acollir col·lectius i organitzar activitats, però alhora sumar forces i impulsar sinèrgies amb un espai i un lloguer compartits. El nou local, de 220 metres quadrats i ubicat al número 8 del carrer Reverend Rafael Tramoyeres, havia estat un antic taller mecànic del barri de Benimaclet i s'ha reformat gràcies a una campanya de micromecenatge en la plataforma Goteo. Aquesta modalitat de finançament es va plantejar perquè el local s'havia de rehabilitar per força, i les 200 sòcies no podien assumir una despesa tan elevada. En l'actualitat, el lloc ja ha pres forma d'un espai cultural i social amb una llibreria de noranta metres quadrats, una sala polivalent de setanta i un espai de treball compartit de cinquanta, on tindran la seu col·lectius i projectes de les economies transformadores. L'organització no governamental pel desenvolupament Mundubat, el nucli del País Valencià de la *Directa*, o Per l'Horta, moviment social per defensa del territori, a més d'Ana Cameros Zabala, de Formigues Liles, o l'arquitecta autònoma Natàlia Castellanos Ayala, s'integraran en aquest espai de treball.

Mar Català Sanchis, membre de La Repartidora, ens explica que l'objectiu per a elles no era només impulsar l'ampliació de la llibreria i d'un espai físic per alguns col·lectius, sinó generar un espai de trobada i cooperació per a les iniciatives de les economies transformadores i per la transformació social. Explica, en aquest sentit, que amb el nou local, volen seguir proposant un espai de reunió, crític i amb mirada de ciutat però, sobretot, un espai de referència per afavorir l'efecte relleu i l'aparició de nous projectes socials al País Valencià. "Quan veus que projectes així es fan possibles, és més fàcil que altres projectes apareguen. Nosaltres teníem com mirall la Comunal de Sants Barcelona i, amb el temps, es va anar creant un brou de cultiu que va portar a parlar amb gent del barri, buscar local i valorar opcions", explica.

FORÇA COL·LECTIVA ENFRONT DE L'INDIVIDUALISME LABORAL

Pel que fa al procés de creació, des de La Repartidora -iniciadores i coordinadores del projecte- estan immensament agraïdes amb la resposta de la comunitat en la campanya de micromecenatge, i asseguren que va ser un èxit: es van poder reunir més de 32.000 euros per a compartimentar l'espai, re-

formar-lo, fer-lo accessible i adquirir el mobiliari necessari. "El procés de comunicació va ser bonic, ràpid i cansat; al cap i a la fi el temps del capital no és el nostre. Però hem cregut que era possible i ho hem fet possible", explica Català sobre la campanya de finançament del projecte que considera "un exemple de cooperació i força col·lectiva enfront de l'individualisme del model laboral capitalista".

Amb això, totes les entitats i persones que formaran part de l'espai asseguruen que el procés d'incorporació d'entitats i persones al projecte va ser natural, informal, emocionant i bonic. Lorena Mulet, de Per l'Horta, remarca que la idea els va entusiasmar des dels inicis pel fet de compartir un espai de treball, però també per la incorporació de les altres iniciatives a la proposta. Mulet remarca també el procés del finançament col·lectiu: "Va ser bonic veure com a tanta gent li emocionava i il·lusionava la idea i tot el que l'espai podrà acabar sent".

Nello Schisano, membre de Mundubat al País Valencià, assegura que des dels col·lectius socials la proposta es va rebre amb alegria perquè "permetrà generar afinitats, aliances i construir l'espai que necessitàvem, no sols físic". Natàlia Castellanos és arquitecta i desenvolupa i coordina projectes al voltant de l'agroecologia, el territori, la memòria i el desenvolupament local, també comparteix

Mundubat, Per l'Horta, La Repartidora, Formigues Liles i el nucli del País Valencià de la 'Directa' formaran part del nou Espai Comú

El projecte té vocació inclusiva, feminista, de treball des de les cures i amb mirada de País Valencià, evitant la tendència a la centralització

aquesta idea. Per a ella, aquest espai és també necessari, tant a escala individual com col·lectiva, "per crear sinèrgies i per estar acompanyades i confluïr amb iniciatives socials que tracten les mateixes temàtiques". De fet, Per l'Horta, Mundubat i Castellanos ja treballen conjuntament en diversos projectes per la sobirania alimentària i la defensa del territori.

VISIÓ FUTURA MÉS ENLLÀ DEL BARRI DE BENIMACLET

La il·lusió pel projecte de les persones que l'habitaran passa per la confiança de crear un espai que consideren amb molt potencial, en un barri com Benimaclet, amb permanent activitat social i amb una manca de dotació municipal d'espais per reunir-se. Ana Cameros Zabala, especialitzada en l'acompanyament de grups des d'una perspectiva feminista, remarca l'oportunitat que dona de generar connexions internes i externes. L'Espai Comú es planteja com un lloc obert i acollidor, on qualsevol col·lectiu afí pugui proposar i participar. És per això que Cameros explica la importància de poder ser un punt de partida des d'on generar vincles des d'una mirada interseccional antiracista i des de mirades feministes que puguin "teixir des de la diversitat i acollir moltes veus, moltes lluites, molts projectes i moltes aliances". "L'espai té ganes d'aprendre, de confluïr i d'afectar-nos des de diferents mirades", afegeix.

Per això, en un barri caracteritzat per la força dels moviments i dels col·lectius socials, tant des de La Repartidora com des de la resta d'iniciatives que formaran l'Espai Comú, estan d'acord en mantenir la mirada de ciutat i de País Valencià i no tendir a la centralització. Seguint aquesta perspectiva d'"ampliar l'abast del pensament crític al País Valencià i difondre les lluites i discursos dels moviments socials", tal com explica Ester Fayos, periodista i coordinadora del nucli de la *Directa* al País Valencià, un dels objectius és "fer d'aquest espai un lloc inclusiu, feminista, construït des de les cures, l'horitzontalitat i la interseccionalitat". Amb tot, concep l'Espai Comú com un exemple per a traslladar a altres espais, pobles i ciutats i, en definitiva, a tota la societat, "perquè totes ens conscienciem que una altra manera de viure i fer és possible, que amb l'organització i l'acció col·lectiva podem aconseguir molt més del que ens pensem, podem crear una alternativa real al capitalisme", conclou Fayos.

QUÈ SUPOSARÀ
FORMAR PART
DE L'ESPAI COMÚ?

MAR CATALÀ SANCHIS →
LA REPARTIDORA

“No tenia sentit crear una campanya sense els col·lectius per a la transformació social, perquè sempre hem funcionat conjuntament i en companyia dels moviments socials. Nosaltres hem estat les iniciadores i, tot i que l'espai no es presenta com una assemblea de projecte unificat, creem fermament que crearem sinergies des que treballem conjuntament”. La Repartidora és un projecte polític des del pensament crític que compta també amb l'editorial Caliu Espai Editorial. Funciona per mitjà d'una comunitat de sòcies col·laboradores que sostenen econòmicament el projecte, el compromís de les quals serveix també per a promoure accions o tractar decisions estratègiques del projecte.

ANA CAMEROS ZABALA →
FORMIGUES LILES

“És una oportunitat per generar connexions entre nosaltres perquè ja tenim molts punts en comú en els que podem aportar-nos unes a altres. Sorgiran molts projectes i noves aliances perquè tant l'espai com les persones tenen molt de potencial”.

Formigues Liles és un projecte que treballa tant la formació com la facilitació de grups amb una mirada feminista, crítica i interseccional, en àmbits diversos com instituts, cooperatives o associacions. Segons Cameros, la seua tasca envolta el qüestionament de les estructures de poder des d'una anàlisi i consciència del poder que habita cada persona que forma part d'un grup, focalitzant-se en la cura del procés i en la desconnexió de dinàmiques i patrons estructurals per establir altres de més sans.

NATÀLIA CASTELLANOS AYALA

“L'Espai Comú ens permetrà presentar projectes que ja segueixen les mateixes línies i crear sinergies més estratègiques, més focalitzades i de manera conjunta”. Per a ella, és important per poder estar acompanyades i per tenir un espai compartit que facilite la feina en gestió de temps i espai, que genere una visió més oberta i creativa i que evite la precarització de no tenir un espai físic regular. Castellanos treballa entorn de la memòria, el territori i l'agroecologia a la ciutat de València. Ha portat a terme i coordinat diversos projectes a escala individual, com a autònoma, o en col·laboració amb altres entitats com l'Associació Arrelaires, Per l'Horta o administracions públiques.

ESTER FAYOS → LA DIRECTA

“Tindrem, per primera vegada, una seu física al País Valencià per poder reunir-nos. No l'hem pre-

sentada com la redacció del nucli de la *Directa* al País Valencià perquè, de moment, al nucli som una quarantena de col·laboradores que fan periodisme de manera militant i una única persona alliberada a Castelló, però sí que teníem la necessitat de tenir un espai físic i fixe on poder fer assemblees, debatre i treballar amb més força”. Tant la *Directa* al País Valencià com La Repartidora van nàixer fa sis anys. Durant tot aquest temps també han compartit victòries i derrotes, espais d'assemblees, fires, xerrades i presència en moviments socials del País Valencià. “El fet que ara estiguem juntes per iniciar una nova etapa intercooperativista mostra que es pot, que existeix l'autoorganització, el cooperativisme, la possibilitat de fer xarxa entre col·lectius que entenen el seu treball com a eina per la transformació en l'àmbit econòmic, laboral, mediambiental, social i cultural”.

LORENA MULET → PER L'HORTA

Des de Per l'Horta són hereves de la primera iniciativa legislativa popular en defensa de l'Horta en 2001 i del seu reconeixement social i legal. Segons Mulet, una de les tasques més visibles és la defensa del territori enfront de projectes de plans urbanístics de destrucció del territori per mitjà de l'elaboració d'informes, al·legacions o recursos judicials. També a través de la comunicació, de l'acció al carrer i de la facilitació del llenguatge urbanístic. Tenir una seu física de treball al barri de Benimaclet, a tocar de l'Horta nord, els permetrà disposar d'un espai des d'on tractar les noves amenaces i lluites que van apareixent contínuament, així com per “treballar per dignificar la figura del llaurador i la llauradora i tractar situacions d'injustícia social i problemes de rendibilitat de la collita, també causants de la destrucció de l'horta i l'especulació urbanística”.

NELLO SCHISANO → MUNDUBAT

Segons Nello Schisano, membre de Mundubat, l'espai col·lectiu de La Repartidora suposarà, internament, tindre un lloc físic de treball des d'on conèixer altres projectes i compartir idees que, externament, permetran fer xarxa amb iniciatives afins i dotar-se d'una identitat col·lectiva que afavorisca el teixit social del barri, de València i del País Valencià. “Mundubat podrà aportar la visió del sud i internacionalista i provocar encreuaments, relacions enfortides i ponts amb altres realitats, per exemple, pel que fa a la defensa del territori”, afegeix. La Fundació Mundubat centra el seu treball en diversos països de Llatinoamèrica i el Carib, a Palestina i al Sàhara Occidental a través de tres àmbits: drets humans, sobirania alimentària i gènere.

TRANSFORMACIÓ NECESSÀRIA

Fa dos segles començava el cooperativisme valencià amb projectes com Escombrers de Torrent o l'Associació de Papereres de Bunyol. Avui dia, la xarxa d'Economia Alternativa i Solidària del País Valencià articula el moviment i eines com Tornallom li donen visibilitat

Tere Albero → @tere_albero

↑
Trobada agroecològica
i cooperativa el 24 de març
de 2018 a Vistabella del
Maestrat (l'Alcalatén)
/ LUCAS GUERRA

D'entre totes les fórmules alternatives de desenvolupament socioeconòmic cal destacar l'Economia Social i Solidària i el cooperativisme com a instruments que permeten conjugar el teixit associatiu i comunitari, els moviments socials i altres iniciatives transformadores a escala local i posen l'economia al servei de les persones.

L'economia social, lligada històricament al cooperativisme, el mutualisme i l'associacionisme, abasta entitats que funcionen de manera democràtica amb igualtat de drets i deures entre totes les sòcies, i que s'acullen a la Carta de principis de l'Economia Solidària, consensuada l'any 2002. Els principis bàsics que guien l'economia solidària són l'equitat, la dimensió humana del treball i l'economia, la sostenibilitat ambiental, la cooperació i el compromís amb l'entorn. De manera que les alternatives que sorgisquen en aquest context aporten benestar a les seues treballadores, fomenten la cohesió social i el desenvolupament local.

Als Països Catalans existeix una ampla tradició en aquest sentit. Hi ha documentades iniciatives cooperatives i associacions de socors mutu des de fa quasi dos segles. Al principi, les cooperatives eren formes d'organització popular de l'economia, basades en la solidaritat i l'autogestió, adreçades a resoldre necessitats alimentàries, de salut, treball, habitatge o provisió social. Així apareixien les primeres cooperatives de consum, d'habitatge, de treball, les cooperatives agràries o les caixes d'estalvis.

La Societat Equitativa dels Pioners de Rochdale és considerada la cooperativa de consum que engegà el moviment cooperativista internacional. La fundaren el 1844 a Anglaterra 28 treballadores del sector tèxtil, després d'haver perdut els seus llocs

Els principis bàsics que guien l'economia solidària són la dimensió humana del treball, l'equitat, la sostenibilitat ambiental i la cooperació

de treball per participar en una vaga. Malgrat no ser la primera a conformar-se, sí que fou la primera a aportar els principis cooperatius que més tard s'han difós fins a l'actualitat.

Al País Valencià, una d'aquestes primeres cooperatives va ser Escombrers de Torrent, una societat de socors mutu fundada l'any 1837. A més d'aquesta, l'Associació de Papereres de Bunyol de 1884, que tingueren tant d'èxit que van acabar creant la primera cooperativa de crèdit urbà; o la cooperativa de consum de València, de 1856. La Proletaria, de l'any 1856, any també del Motí de Velluters, fou la primera cooperativa de treballadores de la seda que començà amb catorze artesanes, i a poc a poc aconseguí sumar-ne fins a 290 en diferents societats cooperatives del mateix sector.

Aquesta tradició associativa arrelada al territori s'ha mantingut ferma fins avui, on el model cooperatiu esdevé una eina imprescindible per a construir una economia alternativa que enfronte el capitalisme. Tal com ho defineix l'economista i investigador de l'economia social José Luis Coraggio, és necessari "situar les necessitats del treball i la comunitat per damunt dels interessos del capital i del mercat" i substituir les estructures mercantils o estatals per altres obertament democràtiques i autogestionades, tenint en compte les aportacions dels moviments socials, com ara el feminista o l'ecologista.

Dintre de l'economia alternativa trobem entitats associatives que tracten de promoure iniciatives socioculturals per a reactivar i vertebrar el teixit social del territori des de la solidaritat i amb recursos comuns. També hi trobem entitats no lucratives, com ara associacions o fundacions.

SALT ENDAVANT L'ANY 2014

Per articular tot aquest seguit d'entitats i iniciatives i facilitar la interconnexió entre elles, l'any 2014 es creà la Xarxa d'Economia Alternativa i Solidària REAS-PV, una associació sense ànim de lucre que, en paraules de Salvador Pérez, president de REAS-PV: "És una eina per aconseguir la transformació social i sumar esforços per al desenvolupament de projectes conjunts".

Des d'aquesta xarxa s'han impulsat diverses iniciatives, com ara Balanç Social, una eina que mesura l'impacte social i ambiental de les entitats de l'economia solidària i del Mercat Social, un altre instrument engegat per REAS-PV amb la finalitat d'establir circuits econòmics alternatius que relacionen productores amb distribuïdores de béns i serveis sota criteris ètics, democràtics, ecològics i solidaris.

Tornallom és un dels altres projectes que s'han engegat al País Valencià al caliu de REAS. Aquesta paraula valenciana, que vol dir "treballar el camp de manera comunitària", anomena el mapatge d'entitats de l'economia solidària. Va néixer a les comarques d'Alacant, ara fa cinc anys, com un projecte germà de Pam a Pam a Catalunya i de Batura al País Basc.

L'any 2014 es crea la xarxa REAS-País Valencià, que ha impulsat iniciatives com el Balanç Social o el Mercat Social

Tornallom és una eina de mapatge d'entitats de l'economia solidària, projecte germà de Pam a Pam a Catalunya i de Batura al País Basc

Teresa Sempere és activista i participa a Tornallom des dels seus inicis. Per a ella, "el consum és un vessant més de l'activisme pel canvi social, perquè des del consum es pot transformar la base socioeconòmica, que al cap i a la fi és la base material de la transformació social".

Amb aquest projecte es vol donar més visibilitat a les entitats que contribueixen a superar les lògiques capitalistes i cohesionar-les. Per al seu desenvolupament, Tornallom es nodreix d'una comunitat d'aixadetes, que són "les persones que van llaurant el territori buscant projectes bonics, motivadors i amb valors, per donar-los a conèixer", explica Sempere. El mapa està en constant construcció i, mitjançant un formulari disponible en línia, tots els projectes que acomplisquen els criteris de sostenibilitat i de cura amb l'equip; criteris d'impacte social en el seu entorn, i d'impacte ambiental, poden formar-ne part. "Un consum conscient, ètic i responsable és un acte revolucionari", sentència Sempere.

“SI EROSIONEM LES CONDICIONS LABORALS, EL COOPERATIVISME JUGA AL JOC DEL CAPITALISME”

ANNA PEÑALVER, COOPERATIVISTA

Ester Fayos → @EsterFayos

Treballa en el sector del cooperativisme per desenvolupar propostes d'empoderament i acompanyament en l'àmbit de la comunicació, la participació ciutadana o el disseny de polítiques públiques. Coautora del llibre 'Fer el salt: Cooperativisme i economia solidària' (El grillo libertario, 2013) i sòcia treballadora de la Cooperativa Transversal

/ ANDREU ESTEBAN
↓

- **Micaela Chalmeta, pionera del feminisme cooperativista, deia que “cooperar és assecar en les seues fonts el capitalisme dominador”. És fàcil treballar per assolir aquest objectiu en un sistema capitalista?** És difícil. Per exemple, quan ens plantejem quin preu posem al nostre treball, fem un càlcul de les hores que hi dedicarem, el cost que té per ser sostenible amb el medi ambient... Tot això ho encareix. Qui paga pel teu servei s'ho ha de creure. A més, per a ser una alternativa al capitalisme, hem de poder cobrir totes les necessitats de la població, i encara queda camí per a aconseguir-ho.
- **Tot i que un dels principals valors del cooperativisme és l'assemblearisme, creus que en la pràctica es generen jerarquies?** Si no tens consciència i ho treballes, sí. Com en qualsevol espai humà, hi ha privilegis. No venim del no-res. Nosaltres, a poc a poc, hem anat introduint mecanismes per a prendre'n consciència. Per exemple, no és el mateix el poder que té una persona que hi està des del principi que quan s'incorpora més tard.
- **Quina ha de ser la resposta col·lectiva?** Formar-nos i introduir mecanismes. Quan es va incorporar més gent a la nostra cooperativa, vam establir un dia de coordinació per explicar-nos el que feia cadascú. També s'ha d'intentar que la gent nova assumisca a poc a poc tasques i responsabilitats, que no siga un nucli reduït el que controla la part econòmica o estratègica. I hem d'evitar també que, de sobte, una persona s'ho vulga deixar perquè no se sent satisfeta.

Un altre principi és el de posar les persones al centre. Es posa a la pràctica? Ens falten aprenentatges?

Internament, en Transversal, sí que les tenim en compte. Introduïm espais per explicar com

estem, en el treball o fora. Però què passa amb les cures externes? Si tenim criatures, persones majors, una col·lega que està malament... Ens hem de dotar d'una sèrie de mecanismes, com millorar permisos, excedències, no tenir en compte si és un familiar de primer o segon grau, etc.

● **Costa posar damunt la taula les desigualtats de gènere en la distribució de les tasques?**

Costa. Per tendència de socialització, les dones acabem fent tasques administratives, cures de l'espai i gestió emocional, mentre que els homes tenen la representació externa i la part més estratègica. En la nostra, per sort, no passa, perquè hem repartit les tasques estructurals. Si en prens consciència i ho treballes, es pot fer, però no et pots relaxar.

● **Hi ha diversitat en les cooperatives?**

No, ni en les cooperatives ni els moviments socials, els sindicats. Hi ha cooperatives que sí que intenten posar fi a això i atraure altres perfils. Per exemple, demanen parlar àrab en una oferta laboral; però és un altre tema pendent. Treballem al costat de l'oficina de vida independent, i ha fet que ens adonem de situacions discriminatòries. Anem a esmorzar i ens fixem que no poden entrar al bar perquè hi ha un graó. Si no ho tenim molt present, serem quatre blancs de classe mitjana fent coses.

● **Aleshores, s'està fent un cooperativisme per a tothom o només pot participar qui té un capital social, cultural, de temps i econòmic de base?**

El segon, totalment. Sé que s'està prenent consciència sobre això i s'estan fent moltes formacions i algunes accions incipients. S'anirà cap ací, però ara mateix no ho veig.

● **Com definiries les condicions laborals en el món cooperatiu? Ens autoexplotem?**

Sí, totalment. Crec que s'ha de generar consciència de la necessitat d'apostar per aquest tipus d'iniciatives. Si pagues un poc més, és per algun motiu, i entre nosaltres no hem d'abaixar els preus. No només perquè vulguem cobrar un poc més, sinó per incloure tots aquests col·lectius que hem dit i ser una alternativa al capitalisme. Si erosionem les nostres condicions laborals, el cooperativisme juga al mateix joc que el capitalisme.

● **Hem d'aprendre a gestionar la diversitat de mirades?**

Sí, la diversitat és fonamental en tot, en el cooperativisme, en els moviments socials, etc. El cooperativisme i els nous moviments socials estan tendint més cap al treball en xarxa, i això no és només bo èticament, sinó molt més eficaç per a la transformació. De la diversitat de mirades i del conflicte també se n'aprén. S'ha d'entendre el conflicte com a una tensió evolutiva.

● **Quins reptes de futur tenim?**

Arribar a altres sectors, perquè, si no, estem fent el mateix que el capitalisme. Imagina't que el cooperativisme va molt bé, cobrem bé, tenim en compte les cures... Però que això haja sigut a força d'exploitar a altres territoris no és coherent.

BENIMACLET, MÉS DE MIG SEGLE D'AUTOGESTIÓ

↑
Manifestació "Defensem Benimaclet, recuperem l'horta", gener de 2020
/ LUCAS GUERRA

Centre Social Bar Terra, CSOA l'Horta, Salvem l'Horta o Assemblea Feminista de Benimaclet són noms propis per entendre el barri lluitador del present

Jordi G. Miravet → @La_Directa

El dia de hui, no hi ha dubte que Benimaclet és un dels barris amb més teixit associatiu de la ciutat de València. Però "tot això no ha caigut del cel, sinó que és producte d'una lluita i d'un teixit construir al llarg de la història", afirma Paco Guardño, membre de l'Associació Veïnal de Benimaclet, creada l'any 1974. En aquest sentit, cal destacar les lluites dels anys setanta i vuitanta que, impulsades per l'esmentada associació, van incidir en la creació d'escoles públiques de qualitat, centres de salut i el soterrament de les vies del Trenet, per acabar amb els continus accidents i amb el "mur de la vergonya", construït per l'alcalde franquista Ramón Izquierdo l'any 1976. Tot i les victòries aconseguides, Guardño explica que "va ser una lluita sorda i constant, primer durat els últims anys del franquisme i després amb els governs del PSOE i PP, a qui cal pressionar des dels carrers".

A l'hora d'entendre el que és hui Benimaclet, tampoc ens podem oblidar dels espais que han possibilitat la creació de nombrosos projectes polítics. El Centre Social Bar Terra va nàixer ara fa més de vint anys. "A partir de la voluntat d'un grup de joves volíem trobar-nos, reunir-nos, organitzar activitats, debatre i difondre les nostres idees; a més de trencar barres i crear al voltant del Terra unes aliances socials i veïnals", afirma Natxo Calatayud, membre del projecte des de l'any 2001. L'any 2012 s'ocupà el CSOA l'Horta amb una clara voluntat d'incidir en el barri. En aquesta línia, i tot i definir-se com a anarquistes, Carlos Marcos ens explica que "estem més còmodes trobant-nos des de la pràctica que des del pamflet. És a dir, no treballem tant amb col·lectius que s'autodenominen anarquistes com amb col·lectius del barri amb qui podem canviar la realitat més propera".

Tampoc es pot entendre Benimaclet sense la relació del seu teixit social amb l'horta que l'envolta. Així ho demostren els diferents col·lectius que han lluitat contra la destrucció del territori, com la plataforma Salvem l'Horta de Benimaclet, a principis dels 2000, o l'actual assemblea veïnal Cuidem Benimaclet, que va nàixer amb l'objectiu d'aturar l'actual pla d'acció integrada (PAI) al barri "amb la proposta de la desclassificació dels terrenys, i, a partir del procés de participació Repensem Benimaclet, decidir col·lectivament què es vol fer en aquests terrenys", comenta Mireia Biosca, membre de l'assemblea. També cal esmentar els projectes que treballen des de la sobirania alimentària com Al-Paladar, els grups de consum Soc el que Menge i La Morera, la tenda de productes a granel La Comanda o els diversos horts urbans. De totes aquestes sinergies naix l'Ecomaclet, "en el moment en què molts d'aquests projectes ens plantegem la necessitat de trencar les parets dels nostres espais i fer arribar al barri les nostres propostes lligades a la sobirania alimentària en forma de mercat", explica Calatayud.

El feminisme també ha donat un fort impuls al barri i ha contribuït a enfortir els projectes i les aliances entre ells, ja que "suposa una altra manera de concebre les lluites i les relacions i es basa a prioritzar les pràctiques per a canviar la vida de la gent", afirma Àngels Mata, militant de l'Assemblea Feminista de Benimaclet. En aquesta línia, podem esmentar la implicació de l'assemblea en la Xarxa de Cures de Benimaclet, que es va crear "amb l'objectiu de fer valdre i visibilitzar les pràctiques de cura al barri i el foment de les xarxes comunitàries al voltant d'aquesta", expliquen des del col·lectiu.

Llibreria associativa especialitzada en pensament crític al barri de Benimaclet de València. Treballa amb els moviments socials i els projectes de l'economia social i solidària per impulsar la transformació social des del món del llibre.

Any de naixement: 2014
Sòcies treballadores: 3
Sòcies del projecte: 204
Telèfon: 960 83 56 13
✉ larepartidora@larepartidora.org
f [larepartidora.valencia](https://www.facebook.com/larepartidora.valencia)
t [@LaRepartidora](https://twitter.com/LaRepartidora)
i [@larepartidoravlc](https://www.instagram.com/larepartidoravlc)
larepartidora.org

Cooperativa de treball associat especialitzada en la formació i la facilitació de grups des d'una mirada interseccional i feminista.

Any de naixement: 2018
Sòcies treballadores: 3
✉ Info@formiguesliles.es
f [@FormiguesLiles](https://www.facebook.com/FormiguesLiles)
i [@FormiguesLiles](https://www.instagram.com/FormiguesLiles)
formiguesliles.es

Moviment social hereu de la primera iniciativa legislativa popular (ILP) per a la protecció de l'Horta de València i el reconeixement d'aquest paisatge, el seu patrimoni agrícola, hídric i cultural i històric.

Any de naixement: 2001
Nombre de sòcies: 260
Telèfon: 963 92 20 88
✉ perlhorta@perlhorta.info
f [@perlhorta](https://www.facebook.com/perlhorta)
t [@perlhorta](https://twitter.com/perlhorta)
i [@perlhorta](https://www.instagram.com/perlhorta)
perlhorta.info

Mundubat

Organització no governamental que treballa en la defensa dels drets humans en l'àmbit internacional. El nostre objectiu és que totes les persones puguin gaudir de tots els drets en un món compartit. Per aconseguir-ho, ens continuarem trobant al sud i al nord.

Any de naixement: 1988
Nombre de sòcies: 479
Telèfon: 648 443 794
✉ paisvalencia@mundubat.org
f [@Mundubat](https://www.facebook.com/Mundubat)
t [@Mundubat](https://twitter.com/Mundubat)
i [mundubatongd](https://www.instagram.com/mundubatongd)
mundubat.org

Directa

Cooperativa de consum i usuàries. Som un mitjà de comunicació en valencià, d'actualitat, investigació, debat i anàlisi, que vol contribuir a la transformació social. Una edició en paper amb periodisme en profunditat i un web on seguim l'actualitat.

Any de naixement: 2005, es cooperativitza el 2016
Nombre de sòcies: 314
Treballadores: 12
Telèfon: 935 27 09 82 / 661 493 117
✉ paisvalencia@directa.cat
f [@Directa](https://www.facebook.com/Directa)
t [@La_Directa](https://twitter.com/La_Directa)
i [@directa.cat](https://www.instagram.com/directa.cat)
directa.cat

Coordinació:

Irene Selvaggi

Correcció:

Miriam Tijani

Edició:

Jesús Rodríguez

Fotografia:

Victor Serri

Portada:

Carles Ubeefe

Maquetació:

Amaia Moran

